1858 febr 15
K 513/505.

AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Kedves Barátom!

Régkészülök irni neked, s hosszas hallgatá„
somnak meg vallom most is csak azon (két) ok vet
véget (mert Szkáloly leveléből olvasom hogy
betegvoltál s még gyöngélkedel és így gyógyulást
kell kivánnom, másik:) mert Gyulayról fájdalmas
meglepetéssel hallom hogy neheztelsz reám. Gondolom
ez a neheztelés csak csöndes és szelid, de a te csen„
des haragod jobban fájna nekem mint egy magam„
forma hirtelen embertől ha a teremtésemet öszve szid„
ná. Neheztelsz pedig azért hogy miután én verseim
átnézését kértelek s te azt meg igérted sőt meg
is kezdetted, — én azt végig nem várva, egyszer csak
minden magyarázat nélkül azt irtam hogy tüstént
küldd Gy. hoz. Ez megvallom illetlen volt, különösen az„
hogy minden ok nélkül láttatott történni. Most hát
utólagosan irom hogy én akkor Pestre menendő va„
lék, hol némi kinézésem volt hogy a kéziratot el
adhatom
gschäftelhetem; ezért kelle azt tüstént Pestre szállí„
tatnom, hogy ott találjon engem; azonban félme„
nék, Gyulayt ott nem találtam, a kéziratot [illegible]

Semmit sem tudtam, az alku elmaradt, s rá adásul
még nehezteléseket is magamra vonám; „ez már csak
sok baj egy legénynek” – mond Vörösm. Már most két„
dés merjem-e a megszökött vagy szöktetett versfüzet
iránt kegyelmedet kérni? esdeni: hogy fogadd ismét
házadba s adj szállást szegénynek addig míg tetőtől
talpig végig nézed? Ha ezt kérni merhetem, írd meg,
azonnal rendelkezem Gyulaynak hozzá szállítsa vitt„
cza hozzád, mert már Martiusi vásárig semmi
lépést kiadása iránt nem teszek.

S te hát beteg voltál édes Jánosom; de rossz
is az a te fejed, mit kellene tenni vele? Változás a
helyzetedben, ez volna tán az egyetlen orvosság! A
napokban Pesten járva hallám Jóka Kálmántól hozz
Debreczenbe hínak; nem volna-e jobb elfogadni?

Azt már tudod minden kútfőkből hogy házasodom,
elég amnyaság hogy nem egyenesen és közvetlenül
tőlem vetted az első hírt. Ez az áldott estség! Tudj
már meg tőlem is annyit, hogy jegyesem, Biboilu„
tonia, szép, jó, eszes, művelt és kedélyes nő; ha„
sonlít lelkülete szegény kis Pólikáméhoz, némely
vonásokban erősebben – másokban kevésbbé ár„
nyalva. Esküvőnk virágvasárnapján lesz, s
esketö papnak az öreg Báthorit akarjuk fel„
kérni, ő a lánynak rokona, nem azért hogy superin„

tendetts – mert különben az esküvő egész csendesen és családiasan fog véghez menni. –

Tompáról tudsz-e valamit? Én semmit, már újra írok neki, mert hogy előbbi levelemre nem vá„ laszol, azt az utóbb rájött csapások miatt be nem számíthatom.

Szabolcsinak mondd köszönetemet szíves és barátságos leveléért. Szilágyinak s általa Jó„ dor bácsiéknak üdvözletemet. Nődnek kezeit, Jul„ csát, Lacit csókolom. Édes anyám mindnyájatokat üdvözöl én pedig vagyok

K Szt Miklós Február 15k

hived

Szász Károly.

Mikor a dalomat leírtam, vettem észre, hogy holnap kedves kis Juliskám neve napja! Adjon isten sok, bol„ dog névnapot s szeresse tovább is hü barátját s bácsikáját

Szász Károly.

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

3.

[...] szállás„ [...]n engem; azonban félme„ [...]ulajt ott nem találtam, a kéziratot [...]

PESTH 17/2

NAGY KŐRÖS 17/1

3 KREUZER

Arany János tanár urnak

Pestfelé

Nagy Kőrös

4.

nyakra.

érkező papnak az ágy ja

[illegible] a lánynak [illegible], nem szeri hogy